

Pojedini brojevi:	Mjesačna pretplata:
U Beogradu i u krajevima zaposjednutim od c. i kr. četa po cijeni od 6 helera	U Beogradu i u krajevima zaposjednutim od c. i kr. četa po cijeni od K 2-00
U Hrvatskoj-Slavoniji, Bosni-Hercegovini i Dalmaciji po cijeni od 10 helera	U Beogradu za dostiznom u kuću K 2-50
Izvan ovog područja po cijeni od 12 helera	U Hrvatskoj-Slavoniji, Bosni-Hercegovini i Dalmaciji K 2-00
	U ostalim krajevima Austro-Ugarske monarhije K 3-00
	U inostranstvu K 4-50

Oglasi po cijniku.

Uredništvo: BEOGRAD, Vuka Karadžića ul. broj 10. Telefon broj 83.
Uprava i primanje pretplate Topličinovac broj 21. Telefon broj 25.
Primanje oglasa Kneza Miloša ul. broj 38.

Ratni izvještaji.

Izvještaj austro-ugarskog glavnog stožera.

Beč, 24. aprila.

Na nijednomo bojištu nikakvih naročitih događaja.

Zamjenik glavnog generalnog stožera pl. Höfer, podmaršal.

Događaji na moru.

Kb. Beč, 24. aprila.

Noću između 21. i 22. o. m. potopilo je jedno naše mornarsko odjeljenje u Otrantskom tjesnu jedan talijanski parni brod od nekih 1300 tona. Neprijateljski ratni brodovi bili su izvan dohoda.

Zapovjedništvo mornarice.

Izvještaj njemačkog vojnog vodstva.

Kb. Berlin, 24. aprila.

Zapadno bojište:

Na bojnom polju kod Arrasa preduzela je juče britanska vojna sila, koja se nalazi na francuskom zemljištu, drugi veliki napadaj u svrhu da probije njemačke linije. Već od nekoliko dana izbacivale su teške i najteže njihove baterije čitave mase metaka sviju vrsti na naše položaje. 23. aprila ranom zorom uzdigla se topnička borba do najžešće bubnjarske vatre. Brzo zatim počelo su prodirati iza ognjenog zida ovamo u širini fronta od 30 kilometara engleske jurišne čete, predvođene na mnogim mjestima od oklopljenih automobila. Dočekala ih je naša uništavajuća vatra, koja ih je na mnogim mjestima primorala na povratak, na kojem su pretrpjele velikih gubitaka. Na drugim mjestima kolebala je ogorčena borba sad na ovu sad na onu stranu. Gdje je neprijatelj zadobio prostora, izbacilo ga je opet naše hrabro pješništvo u snažnom protivnapadaju. Kod tih protivnapadaja polazile su naše čete u borbu s najvećim oduševljenjem, prežirajući samu smrt. Zapadno su predgrađa Lensa, Aviona, Oppya, Gavrelle, Roex-a i Gurmappe-a bila žarišta žestokih borbi. Njihova će imena pričati o junaštvima naših pukova gotovo iz svih njemačkih okruga od mora sve do Alpi! Poslije izjalovljenja prvog naleta produzili su neprijatelji pred veće preko nbrojenih lješina, koje su ležale pred našim položajima, drugi veliki napadaj uz pripomoć novih masa. I taj se napadaj slomio na junaštvu našeg pješništva.

Osujećen i drugi engleski pokušaj proboja. Engleske čete pretrpjele strahovitih gubitaka.- Unutarnji rascjep u Rusiji traje dalje.

šva djelimično u vatri, djelimično u borbi prsa u prsa kao i pod uništavajućim djelovanjem našega topništva. Samo na drumu Arras-Cambrai zadobio je neprijatelj prostora u opsegu od malo metara. Ruševine su Gurmappe-a ostale u njegovim rukama. Kao na Aisni i u Champagni, tako se i ovdje neprijateljski pokušaj proboja izjalovio uz neizmjerne njegove gubitke. Engleska je moć pretrpjela zbog predviđanja njemačkog vodstva i žilave volje za pobjedom kod naših hrabrih četa velik, krvav poraz. Naša vojska ide u susret novim borbama s punim pouzdanjem. Na uspješima zadnjih bitaka imade naročito udjela svaki njemački muž ili žena, seljak ili radnik, koji se stavio u službu domovine i svoje sile uložio za opskrbu vojske. Njemački vojnik na frontu znađe, da svaki kod svoje kuće vrši svoju dužnost i bez prestanka čini sve, kako bi njemu vani na položaju, pomogao u teškoj borbi za život ili smrt, biti ili nebiti.

Kod ostalih vojska zapadnoga bojišta kao i na ostalim bojištima nikakvih većih borbenih djelatnosti.

Prvi zapovjednik glavnog stana pl. Ludendorff.

Konferencija sporazumnih sila.

Mali je savojski gradić St. Jean de Maurienne, što leži na polovici puta između Turina i Lyona, došao neočekivano i nenadano do velike časti. Mogao je naime u svojoj sredini da pozdravi visoke i otmjene goste, koji su se ondje sakupili, da viječaju o raznim svojim velikim i teškim brigama. Francuski je ministarski predsjednik urekao ondje sastanak sa diktatorom Engleske Lloyd Georгом, a požurila se i Italija, da na ta vijećanja otpošalje i sa svoje strane dva zastupnika i to glavnog ministarskog predsjednika te ministra za spoljne poslove. Bila je to dakle po svim pravilima jedna konferencija vodećih ljudi sporazumnih sila, kod koje nije bilo jedino — zastupnika Rusije. Nije možda ni to bez namjere učinjeno, pa se moguće baš i hotice raspravljalo s isključenjem savezne istočne velesile, koja od pred neko vri-

jeme zadaje i suviše glavobolje zapadnim državama. Osnove su, koje je sporazumi mislio u ovoj godini provesti, prevratom u Rusiji pretrpjele osjetljiv udar, s kojim po svojoj prilici državni zapadnih velesila nijesu računali.

Ovakvih je sastanaka kao što je najnoviji sastanak u St. Jeanu de Maurienne bilo tokom rata već vrlo mnogo, i uvijek su oni bili znakom, da u kolu neprijatelja središnjih vlasti nije nešto u redu, da nešto ne funkcioniše onako, kako bi to ti neprijatelji željeli. Jednom se morala umirivati Italija, drugi puta opet Francuska; jednom je Engleska morala dobiti željeni ugaj i miliune novaca, drugi puta opet potrebne divizije svježije vojske. Nije prošao još ni jedan ratni savjet sporazumnih sila, na kojemu se nije morala zašepiti bila koja nova pukotina, koja se sad ovdje sad ondje u većoj ili manjoj mjeri pojavila. Prema spolja, razumije se, naglašavalo se u najzvučnijim frazama uvijek nepokolebivo jedinstvo i najbolji sklad. I ovaj puta slušamo ove iste riječi. Međutim mi čvrsto i vjerujemo, da su Ribot i Lloyd George i Sonnino jednodušni, samo šta se ta jednodušnost tiče velikih briga, kao što je na primjer briga, kako bi se mogla dovesti u sklad velika osnova o konačnoj odluci sa nenadanim kolebanjem četvrtog dosad najjačeg člana sporazumnih sila. Jer i ako provizorna ruska vlada već možda i po stoti puta uvjerala, da će se čvrsto držati saveza sa zapadnim državama te da će napeti sve sile, da se izvoglajomonačna pobjeda, to ipak u logoru zapadnih država znadu i predobro, da za takvo uvjeravanje nedostaje svaka podloga od onoga časa, otkad je car Nikola II. prestao da bude ruski samodržac. U unutarnjosti ogromnoga ruskoga kolosa prevrat ne samo što se još nije utišao, nego i protiv taj se prevrat svakim danom sve to više zapliče. Ondje se za premoć bore Engleskoj naklonjeni kadjeti i revolucionarci, koji su odlučni protivnici rata. Velika se područja evropske Rusije dijele sve više u nacionalna područja, od kojih svako za sebe traži bilo dalekosežnu autonomiju bilo samostalnu republiku. Kad bi se ovo iznenadno novo uređenje izvršivalo u

vremenu mira, mogle bi zapadne države tok tih događaja prahiti mirnoćom i sa simpatijama. Ali ti se sudbonosni događaji u Rusiji odigravaju u vrijeme, kad je sporazumnim silama u najvećoj mjeri potrebna brza i snažna vojnička pomoć.

Kad se na posljednjem ratnom savjetu sporazumnih sila nabacila osnova za veliku proljetnu ofenzivu protiv središnjih vlasti, pripala je u tom djelu i Rusiju jedna od najvažnijih i najodlučnijih uloga. Jer dok bi francuske i engleske čete svom snagom napadale na zapadnom bojištu, imala bi Rusija izvan svake sumnje u najmanju ruku da veže jake snage središnjih vlasti ako već ne bi u to vrijeme bila spremna da i sa svoje strane pređe u ofenzivu. U St. Jeanu de Maurienne, gdje se u odsustvu Miljukova, Gučkova ili bilo kojeg drugog novog ruskog vladodržca slobodno i iskreno raspravljalo o Rusiji, zacijelo su zabrinuti državni zapadnih sila nabacili i pitanje, je li današnja Rusija uopšte još sposobna za bilo kakav ozbiljniji napadaj. — I ko zna da li ne bi prodorna bitka na zapadu dovela do sasvim drugog rezultata, kad bi u isto vrijeme Brusilov ili bilo koji drugi ruski vojskovođa u jednoj velikoj ofenzivi isto onako bezobzirno žrtvovao svoj ljudski materijal, kao što je to učinjeno prošloga ljeta. No na ruskom frontu vlada već od nedjeljama na ovamo zatišje, a jedini prekid toga zatišja bio je osjetljiv poraz, koga su pretrpjeli Rusi gubitkom toboleske mosne brane.

Konferencija sporazumnih sila u St. Jeanu de Maurienne, kako se veli u izdanom komunicu, bavila se naročito stanovištem sporazumnih sila prema mirovnom pokretu, a kraj toga se ta konferencija ponovo pozabavila i sporazumnim ratnim ciljevima. Oboje se ovo ticalo Rusije, čiji su ratni ciljevi danas posvema drugi, nego li što su bili prije revolucije; oni ne stoje više ni u kakvom skladu sa dalekosežnim osvajačkim programom sporazumnih sila. Ovaj se puta dakle tri ministarska predsjednika u savojskom gradiću nijesu sastala u kakvu svečanu svrhu nego zbog teških briga, koje ih taru. No te brige nijesu postale manje ni onda,

kada su se ti državnici opet rastali.

U jednom su sporazumni državni- ci ipak našli utjehe, a i jednodušni zaključak im u tom zacijelo nije bio težak: Protiv Grčke imalo bi se sad konačno odlučno postupati. To je bio, razumije se, lak zaključak, pošto se Grčka ne može da brani. Kad već nigdje ne idu stvari onako, kako bi to u Londonu, Parizu i Rimu željeli; kad već nigdje ne mogu da se nadaju većem uspjehu, onda se gospoda gromovnici zadovoljavaju s tim, što bar jednom ne će doživjeti poraza. Atena im se zacijelo ne će moći opirati. No pas, koga njegov gospodar tuče jedino za to, što je zbog šta drugog srdit, ne može se smatrati protivnikom, od kojega bi se trebalo bojati.

Sastanak je u St. Jeanu de Maurienne najžalosniji i najjednodušniji ratni savjet, koji se ikada do sad održavao. Tri velesile hoće da iskale svoj gnjev nad malenom Grčkom, jer se već gotovo tri godine uzaludno muče, da nadvladaju svoga jakoga i faktičnoga protivnika.

Položaj na zapadnom bojištu.

Pukovnik Egli o neuspjehu englesko-francuske ofenzive.

Kb. Basel, 24. aprila.

S pogledom na brzo opadanje navalne snage Engleza i Francuza na zapadnom frontu piše pukovnik Egli u „Basler Nachrichten“ ovo: Borba će svakako ponovo oživiti; jer bi obustavljanjem napadača sporazumne sile priznale, da je njihova ofenziva propala. Ali prema dosadanjim iskustvima je napadaj, koji je na ovaj način zaustavljen, u njegovoj suštini odbijen. U tom manji pa i veći pojedini uspjesi ne mogu ništa izmijeniti. Slom njemačkog otpora ne može se postići ovim putem.

O konferenciji sporazumnih sila u Savoyi.

(Naročiti brzojav „Beogradske Novine“)

Berlin, 24. aprila.

Pod naslovom „Bolji izgledi za mir“ piše „Vorwärts“ o konferenciji u Savoyini: Ne može biti sumnje o tom, da se sastanak državnika Engleske, Francuske i Italije ticao pita-

Podlistak.

Bogoslav K. Još.

Iz mladih dana.

III.

Nemojte se na me ljutiti, ali ja moram da vam ispričavam, kako sam vrlo veliki strašivica — kod žena. Ne bih vam ja očitovao kojoj djevojci ljubav, da ste mi dali dukat. Preziralim me za to moji drugovi i nazivali me „šeprtljom“, no to me ne bi ni iz daleka tako boljelo, da me nijesu „šeprtljom“ nazivali i mnoge djevojke, kojima sam pjevao najljepše pjesme o čistoj, anđeoskoj ljubavi . . .

— Vi znate doduše lijepo da pjevate, no šta to koristi, kad . . .

— Kad?

— Kad ste šeprtlja . . .

Tako su mi to govorile mnoge od njih, ne kazujući ni uzroka, podsmijavajući se samo. Samo mi je jedna jednom rekla, neka se o tom uzroku pitam kod svojih drugova. I upitao sam jednoga, ali mi je ovaj rekao, da sam — vđ. Tako me je, dabome, prošla volja da još kojega upitam za razlog tom mom šeprtljanstvu. PIsao sam i dalje pjesme, i u prkos svim svojim frazama o čistoj, anđeoskoj ljubavi, dobivao i u buduće uvijek same korpe. I ako mi se koja smilovala, te mi dopustila, da je recimo iz igrače škole sprovedem kući, učinila je to samo jedamput i nikad više, poručivši mi, da nema više volje — dosadjivati se . . .

„Dosadjivati se“, Bože, kraj mene se dosadjivati, kako je to moguće? Ta ja sam znao tako lijepo pričati o dobrim kolačima, klasicima, školi, ferijama, pokojnoj mojoj dobroj babi, djedu, stricu, tetki, i o svemu što mi je padalo na pamet. Pa kako može nekome kraj mene da bude dosadno? To mi nije nikako išlo u glavu, premda sam se konačno „hoćeš-nećeš“ morao pomiriti sa svojom nesrećnom sudbinom.

Tako su prolazili dani, oni najljepši, najsladji dani mladosti, za kojima čovjek vječno žali. Moji se „ideali“ pouđavali jedan za drugim i ja sam već držao, da se nikada ne ću oženiti. Ni, u tom sam se prevorio. Oženio sam se brže nego li sam ikada mislio. Nemojte mi se rugati, ali ja ću vam i opet priznati, da je to u prvom redu zasluga moje dobre punice.

Kad sam se upoznao sa svojom sadašnjom ženicom (moram joj polaskati, jer mi inače ne će poslati kolača), zaljubio sam se u nju „preko ušiju“. Ja sam se u opšte u svaki svoj ideal zaljubio „preko ušiju“. Gledao sam je kao kakvo više natprirodno biće i pričao sam joj, pričao — majko moja, — što joj sve nijesam ispričao. . . . O ljubavi dakako nijesam spomenuo ni riječi. Bojao sam se — premda je ona morala opaziti, da je volim. Smijala mi se do duše, Bože, smijala, znate kako. . . ne to vi ne možete da shvatite. . . . to je bio smijeh . . . smijeh . . . velim vam. . . jedinstven, božanstven. . . . Za to se i nijesam ljutio na taj niezlu slatki smijeh. Moja sadanja dobra punica (i njoj moram da polaskam, jer mi inače ne će poslati duvana) nje ipak bila s

tim smijehom svoje kćeri zadovoljna, pa ju je ukorila:

— Slušaj, ovo nije pristojno, da se tako smiješ ovom mladuču . . .

— Mamo. . . ne ljuti se . . . ta kako se ne ću da smijem. Kad gospodin tako zabavno znađe da priča o neumrlosti duše. . . . To reče, nasmije mi se ponovno, i prihvativši poziv jednoga igrača izgubi se u gracioznim kretnjama pod čarobnim zvucima valcera medju igračima tanto nekamo na drugi kraj dvorane.

Ja sam ostao sa njenom materom sam. I djavo ga znao, otkuda mi od jednom ta hrabrost, ja sam počeo da svoj budućoj punici pričam. O lepoti i finom odgoju njene kćeri, o dobrom njenom i plemenitom srcu, o osamljenosti moga života, o tom kako su se moji drugovi već poženili, pa kako bi već vrijeme bilo, da se i ja oženim i slično. Moja me punica — izljudio bih je bio u onaj čas — shvatila i ispitavši me najprije o mojem položaju, plati i još nekim sitnicama, pozvala za drugi dan na večeru, a smio sam da nju i njenu kćerku još iste večeri poslije svršene igranke sprovedem do njihove kuće. Ko da sad opiše moju sreću?

Drugi dan jedva sam dočekao, da dodje večer. Obukao sam najljepše odijelo (posudjeno dabome, jer ja iz principa nijesam imao više od jednog odijela), kupio ogromni buket cvijeća i uzbuđenim srcem pošao u stan svoje obožavane. Moja me punica prijazno dočekala, ali moja obožavana kan'da da nije bila odviše razveseljena mojom posjetom. Razgovarala je onako pod moranje i odmah poslije ve-

čere rekla, da je boli glava te otišla u svoju sobu. I opet sam ostao sam sa svojom punicom. Bio sam tužan, što me je moj anđeo ostavio i zbog toga vrlo neraspolažen. No moja dobra punica navraćala je razgovor uvijek ponovo na stvari, koje su mi bile tako mile. . . . pa sam konačno i ja postao opet nešto kuražniji. Kad smo nešto dublje započeli opet razgovor o ženidbi, zapita me moja punica:

— A zašto se ne ženite?

— Rado bih. . . znate. . . ali nemam sreće. . . Nijedna me ne će. . .

— Jeste li već koju zaposlili?

— Nisam.

— Jeste li već kojoj izjavili ljubav?

— Nisam ni to. . . . Znate. . . . to jest. . . nisam se usudio. . . .

— Pa kako onda možete da tvrdite tako šta? . . .

— Ovaj. . . znate. . . . izbjegava me svaka. . . .

— Po svoj prilici, jer niste iskren. . . .

— Milostiva, za Boga. . . . kako možete da tvrdite tako šta. . . . ja, pa neiskren! Ja sam najiskreniji čovjek na svijetu. . . .

— Da. . . možda. . . . no tu iskrenost onda ne pokazujete činom.

— Kako?

— Tako. . . . Ko može da shvati tu vašu iskrenost, kad još prema vašem priznanju nijeste nijednoj rekli da je volite. . . . Vi ste ili veoma naivan ili oprostite da vam tako kažem, glup. Zar mislite da će vam koja djevojka odmah pasti oko vrata kad joj pričate o svojoj babi, djedu ili stricu, o neumr-

losti duše i takve slične stvari. Koja može da vas onda shvati i da vjeruje kako je volite. Svaka drži, da joj se rugate i prirodno izbjegava vas. Vi imadete lijepi položaj, u izgledu vam je srećna budućnost, svojom platom možete već sada da izdržavate porodicu, pa zar držite da bi vas koja odbila, kad bi ste došli odvažno k njoj i rekli joj, da je volite, te da je hoćete uzeti za ženu. Ako to držite, onda ne poznajete žensku čud. . . .

Ovaj me je hladni tuš još više ohrabrio i ja sam na kraju svojoj budućoj punici izjavio ljubav, dabome ne njoj, nego prema njezinoj kćeri. . . . Ujedno sam je odmah i zaposlio. — A jeste li s njome već govorili? — Nijesam. . . . Htio sam. . . . ali nijesam imao hrabrosti. . . .

Sada se i moja punica slatko nasmiješi i potapkvši me po ramenu reče:

— Dobro, učinicu to ja u mjesto vas. . . . Dodjite sutra i umirite se. . . . Držim, da će vas moja kćer uslišati. . . .

Tako je i bilo. Moja me ženica drugi dan prijaznije dočekala, pružila mi ruku na čelov i rekla:

— Govorila mi majka o Vama. . . . — Istina? prihvatim veselo ja. . . . Pa?

— Pa. . . evo ruke. . . . ali uz jedan uslov: Ja ne ću da vodim dugu ljubav. . . . Ako mislite ozbiljno, onda me najkasnije u roku od tri mjeseca morate uzeti. . . .

Eto, vidite, tako sam se i ja zaslugom svoje punice oženio, mnogo prije, nego li sam se nadao. No, poslije vjen-

ija o miru. Ono, čemu se njemački pokret za mir nadao, to je postigao ruski pokret. Pitanje o okončenju rata postalo je za njega hitno. Raspoloženje u Engleskoj i Francuskoj još je uvijek vrlo razdraženo, pa se s toga ne može naprijed pretpostaviti, da će zapadne vlade program za mir ruske revolucije i socijaldemokrata („Nikolova osvajača, nikakve odštete“) prosto primiti. Mora se dakle računati na nov napadaj protiv središnji vlasti. Ali će se u danju prilici pokazati i uvećana volja za mir i kod zapadnih vlada.

Hrvati u Americi.

Neuspjela engleska agitacija.
„A Nap“ javlja, da su odmah iza najveštenja rata Sjedinjenih Država izašla u Detroitu, Texasu i Toronto tri hrvatska lista pod naslovom „Novi Svijet“, „Jadran“ i „Hrvatsko Pravo“, da šire propagandu i koriste sporazuma među Hrvatima, koji žive u Americi. Nu izdavači listova doživjeli su teško razočaranje, budući su Hrvati čekajući velikim interesom od početka rata pred zgradama konzulata izdavanje Höferovog izvještaja, radosni poradi priznanja junaštva hrvatskih četa, tu agitaciju vrlo hladno dočekali. Spomenuti listovi nemaju sada ni publike, ni područja, na kom bi mogli djelovati. Englezi su i ovom došloćom doživjeli posvemašnji neuspjeh.

Prijateljsko raspoloženje u Engleskoj i Francuskoj prema Monarhiji.

(Naročiti brzojav „Beograd. Novina“).
Ženeva, 24. aprila.
Pretresajući pisanje francuske štampe o posljednjem koraku austro-ugarske i njemačke vlade u pitanju mira upozoruje u svom uvodniku od 21. o. m. „Journal de Geneve“ na to, da se u političkim krugovima Londona i Pariza opaža prijateljska struja prema monarhiji. Politika grofa Czernina, koji je, izbjegavajući napade protiv četvornog sporazuma, svoje predloge popratilo prijateljskim riječima, nije ostala bez uspjeha kod državnika u Londonu i Parizu, te su oni dosta voljni, da vjernu u iskrenost mladoga monarha u pogledu njegovih težnji, da se ostvari mir.

Akcija za mir.

Njemački socijaliste i pitanje mira.
Kb. Berlin, 24. aprila.
„Vorwärts“ piše: Ruski listovi objavljuju neki specijalizovan program o miru, koji se bavi opširno svim pojedinostima. Listovi tvrde, da je to program, s kojim njemačka socijalna demokracija hoće da dodje na konferenciju u Stockholm. Mi s naše strane utvrdjemo, — veli „Vorwärts“ — da se opšte osnove našeg programa za mir nalaze u obznanjenom zaključku partijskog odbora i da izvan tih opštih osnova niti postoji niti je ikad postojao ikakav drugi specijalni prijedlog.

čanja moja je dobra žena ipak tugovala za svojom materom. Gotovo da sam zbog toga postao ljuboran. Da tome izbjegnem, stavim predlog, da uzmemo zajednički stan s njenom materom. Čini se, da sam joj time u velike ugodio, jer me je u onaj čas obasula najsladjim imenima...
Nego, sad tek počinje prava pripovijest. Kad smo uzeli zajednički stan, moja je dobra punica držala, da je ona komandant u kući. Ja se sa svoje strane ne bih tome ni protivio, ta Bože moj, starija je, iskusnija... a meni je najzad bilo svejedno ko zapovijeda, samo kad ja nesmetano mogu biti u blizini svoga andjelca. Ali — moja je dobra punica komandirala i gojor ženi, a to me je boljelo.
— Vidiš... znala joj je govoriti, ova stolica nije dobro namještena... treba da stoji ovdje, a ne ondje... Ta ti si već sad udata, gospodja si, pa moraš to da znaš... Neću ja uvijek ostati živa... Šta će onda reći svijet, ko Te je odgojio ovak... Ja sam ti, nado moja, u tom bila druga... che... sasna druga...
I tako svaki dan. Da poludiš. Za svaku najmanju sitnicu eto čitavog belaja... Ko da to izdrži?
— Slušaš, počnem ja opet prvom zgodom svojoj ženi, kako bi bilo, da mi opet uzmemo zasebni stan...
Bolje da sam dirnuo u djavola, nego li što sam to spomenuo. Moja žena, umjesto da se razveseli, ona udri u plač, blač...
— Eto Ti Tvoja ljubav... Znala sam ja...
— Ali, dušo... To ja samo Tebi za volju...
— Meni za volju?... Šuti... Ko

Bugarski zahtjevi.

„Berliner Tagblatt“ donosi razgovor svog suradnika s tamošnjim bugarskim poslanikom Pasarovom o ratnim ciljevima Bugarske. Bugarski je poslanik rekao: „Tražimo pripojenje Makedonije, Dobruđe i srpske doline Morave, jer u tim krajevima stanuju Bugari. Provizorna ruska vlada u svojoj je proklamaciji izjavila, da će se trajni mir postići samo na temelju samoodluke naroda. Mi se Bugari s tim potpunom slažemo. Stanovnici Makedonije i Dobruđe te dosadnje srpske doline Morave neka glasovanjem sami odluče, dali hoće da pripadnu Bugarskoj ili ne. Bugarska vlada pozna te krajeve i njezine stanovnike, pa zna sigurno, da bi ovi glasovali za pripadnost Bugarskoj. Ideal svih Bugara bio je unutar stoljeća jedinstvena, nerazdruživa, demokratska Bugarska.“

Rumunjska.

Konferencije ruskog ministra rata Gučkova u Jašu.
Kb. Petrograd, 24. aprila.
Ministar rata Gučkov prispjao je u Jaš, gdje su ga dočekali generali Saharov i Lešicki (?), drugi zastupnici ruske vojske na rumunjskom frontu, kao i francuska vojna misija, ministarski predsjednik Brahanu i šef rumunjskog glavnog stana. Odmah je otpočela konferencija vojskovođa pod predsjedništvom Gučkova, koji je poslije primio izaslanike časnika i vojnička jaškog odsjeka. Ovi su za svoju dužnost smatrali da izvaje, da se neprijatelj pod svaku cijenu mora istjerati iz zemlje. Ministar Gučkov je odgovorio, da je o tom bio čvrsto uvjeren, pa je zatim razložio položaj u Rusiji. Zatim je Gučkov primio druga izaslanstva. Kralj Ferdinand primio je generala Gučkova u naročitoj audijenciji. Prije svoga povratka Gučkov je po drugi put konferisao s vojskovođama, s rumunjskim ministarskim predsjednikom i ministrom rata.

Sentimentalnost rumunjskog kralja Ferdinanda.

(Naročiti brzojav „Beogradske Novine“).
Bern, 24. aprila.
„Figaro“ donosi sadržinu dugog razgovora njegova dopisnika s rumunjskim kraljem Ferdinandom. Razgovor je toliko francuski obojadjisao, da je on svakako više proizvod dopisnikov. Kralj je u dopisniku, rekao, da je postepeno došao do uvjerenja, da se spas Rumunjske nalazi na strani četvornog sporazuma, ali je u isto vrijeme osjetio veliku tugu, jer ga je taj put razdvajao od svega onog, što mu je ranije bilo tako dragocjeno, od porodice, prijatelja, svojih sklonosti i djetinjstva.
— Moja je savjest odnijela pobjedu. Moja je savjest postala u nekoliko tužna, ali se zato ne moram na nju ljutiti.
Pri tim riječima, veli dopisnik, malo je zadržao Ferdinandov glas i tada je vrlo tiho produžio:
— A, molim vas! Mjesto, gdje se čovjek rodio, ne može se zaboraviti. Da, ja sam svoju porodicu (mislil je Hohenzollerne) jako volio. Ona je prema meni bila surova i nepravedna, ali ja sam uvjeren, da bi svaki od mojih na mom mjestu postupio onako, kao što sam ja radio.
Zatim je rekao:
Kako je život čudnovat! Veliki broj časnika, koji su se borili protiv moje vojske, bili su moji pukovski drugovi i prijatelji. Mackensena, koji stanuje u mom dvoru, ja vrlo dobro poznajem, tako isto i Falkenhayna. Moji su protivnici mislili da će sve to za kralja Rumunjske teško

ne voli moje matere, ne voli ni mene...
Eto ti sad! Ko da to razumije? Nije mi bilo pravo, ali šta ću. Za svoju dobru namjeru morao sam još moliti za oprostjenje. „Najbolji je mir“ — veli ciganin.
Nego poslije toga moja je punica još jasnije pokazivala, kako je ona naš glavnom komandujući, koji ne trpi protivoslovlja...
Kad je i opet jednom počela da grdi, što je jedna stolica bila za milimetar više na lijevo nego li na desno, usmjelih se ja da joj prigovorim:
— Ali mamo... Ko bi pazio na takvu sitnicu? ...
— Šuti Ti šep: tije... šta imaš Ti da govoriš... Badi veselo da živiš... Najposlije zar je to moja žena, zar ću ja s njome da jedem kruh?... Učim je za Tebe. da Ti kuća bude u redu, kad ja jednom umrću, a Ti se još usuduješ da prigovaraš... Eto... kakav je današnji svijet... Otvore se čini kao da ne zna ni pet da nabroji, a onamo hoće čak i mene da uči, staru iskusnu ženu...
Nijesam dalje slušao, pobjegao sam u drugu sobu, ali sam zato ponovno odlučio, da tome učinim kraj — pa makar i silom, ako ne bi išlo milom... Tu namjeru javio sam na večer svojoj ženi. Ista scena kao i prvi put. Nu ja ipak nijesam popuštao.
— Dobro... reče mi konačno sva u plaču moja žena, kad hoćeš da ideš... idi... ali sam... ja ostajem... Bilo mi je teško, ali ostao sam ipak čvrst. Otkazao sam svojoj punici stan.
— Idi, idi... ako hoćeš još i danas... Zar misliš, da ja ne mogu živjeti bez Tebe?... Živjela sam i prije, pa ću i sad... odgovorila mi ona,

biti. Nijemci vele: „Njemačka izvan svega!“ Ja velim: Moja dužnost izvan svega. Nijemci su na zidovima Crajove istakli proklamaciju, u kojoj su izjavili, da se oni ne bore protiv Rumunjske, nego protiv mene. Kolika ludost! Oni treba da pojme, da narod i ja čine jedinstvo, i da mi svi zajednički podnosimo naše žrtve.

Ruska revolucija.

Leninov program za mir.
Zaseban mir ne može dirnuti čast Rusije.
(Naročiti brzojav „Beogradske Novine“).
Lugano, 24. aprila.
Iz Petrograda javljaju talijanski listovi: Nekoliko socijalističkih grupa nije zadovoljno sa Lenovim programom. Povodom toga piše „Pravda“: Zaseban mir ne može dirnuti čast Rusije, jer je sve ugovore sa saveznicima zaključila careva vlada, koja je oborena. U svom dugom govoru Lenin je punom otvorenošću razvio svoj program protiv rata. On je rekao: U pitanju rata ne može biti oklijevanja. Ovaj je rat proizvod zbačenog carizma. S toga treba svim silama poraditi, da on prestane.

Protest vojske protiv sastanka ustavotvorne skupštine u Petrogradu.

Kb. Bern, 24. aprila.
„Temps“ javlja iz Petrograda: Rascjep između vojske na frontu i agitatora u tauriskoj palati za oštrava se svakim danom. Brusilov je u ime časnika i vojnika jugozapadne vojske uputio privremenoj vladi brzojav, kojim protestuje protiv mogućnosti sastanka ustavotvorne skupštine u Petrogradu, gdje bi i internacionalističke teorije mogle da unesu podivljalos: kod većine poslanika Jugozapadna vojska zahtjeva, da se ustavotvorna skupština sastane u Moskvi.

Turska.

Veliki vezir u Berlinu.
Kb. Berlin, 24. aprila.
Veliki vezir Talat-paša stigao je ovamo sinočnjim balkanskim vozom. Na željezničkoj staciji pripremljen mu je zvaničan doček.

Francuska.

Nestašica krumpira.
Kb. Bern, 24. aprila.
Pariški listovi javljaju, da će od 1. maja podjelu uglja vršiti ministarstvo za snabdjevanje. „Petit Parisien“ javlja: Predsjednik nadležstva za dobavljanje krumpira, senator Mangeot, uputio je ministarskom predsjedniku Ribotu vrlo nepoveljno pismo o stanju rada u dobavljanju krumpira. On je izjavio, da se uprkos svih napora i poziva krumpir dovozi u vrlo nedovoljnoj količini. Zbog toga bi vlada, ma kakve bile okolnosti, trebala da izda krumpir, koji je odredjen za usjev, da bi se bar za iduću zimu moglo osigurati najpotrebnije zalihne krumpira.

Medjutim, što se više približavao dan rastanka, meni je bilo teže. Moja žena nije prestajala da plače. Nijesu pomagale ni molbe ni zaklinjanja.
— Ne ljubiš me... glasilo je njen stereotipni odgovor.
A ja sam je ipak tako volio! Već sam pomišljao, nebi li bilo bolje, da se i opet pokorim, i bio bih možda to i učinio, da mi je punica dala za to priliku. Nu ona od onoga dana, jedva da je sa mnom i progovorila koju riječ. Ljutila se ili — možda da je htjela, da me još više poniži, računajući po svojoj prilici sigurno s time, da ja neću otići pa da ću joj pasti pred koljena... To je bilo previše i za moju blagu ćud.
Dan rastanka bolje da vam i ne opišem. U jutro počeo sam da pakujem... Bez riječi, nervozno...
— Ti dakle u istinu ideš? počeo opet plačno moja žena.
— Idem... Moram...
— Dakle me u istinu ne voliš? ...
— Ali dušo!... Kako da Te ne volim... Pa ja i neću da idem od Tebe, nego samo od punice... A i Ti bi trebala da podješ... Žena si mi... Šta će reći svijet...
— Da... Šta će reći svijet! ... Kuku mene... ostavio si me... ostavio... to će reći svijet...
— Nijesam Te ja ostavio. Ja idem, a Tebi je uvijek otvoren put u moj... u naš stan... zlato...
Sve uzalud. Nije se dala umiriti. Vollo bih da me u onaj čas progutala zemlja. No izlaza nije bilo. Pokupio sam najnužnije stvari i više odletio, nego li otišao...

Amerika u ratu.
Lord Balfour u Washingtonu.
Kb. Washington, 24. aprila.
Reuter javlja: Lord Balfour učinio je danas prije podne posjetu u državnom departamentu, a za tim je otišao u „bijelu kuću“, gdje su ga dočekali Wilson i vrhovi ratnih i mornaričkih ureda.

Iz današnje Srbije.

RAD BEOGRADSKOG OPŠTINSKOG (VAROŠKOG) ODBORA
od 7. oktobra do 31. decembra 1915. g.
J. — Kad se jednom bude u poznija vremena saznala prava istina o događajima sadanjega svjetskoga rata, onda će se i teškom mukom, nesebičnom i nada sve savjesnom radu austro-ugarskih vlasti, koji su one izvršile u zaposjednutim oblastima Srbije, morati izreći zasluženo priznanje od objektivne javnosti, što više i od strane njenih neprijatelja. Poznato je evropsko mišljenje o soliditnosti i poštenju austro-ugarske uprave, o uzornoj požrtvovanosti njenih činovnika i prinijera vrijednoj njoj organizaciji. No radom, koga su izvršile austro-ugarske vlasti u zaposjednutom Beogradu, natkrillilo se sve, što se u ovom pogledu moglo očekivati, napose ako se uzmu u obzir sve prilike, pod kojima se moralo da radi, bolje reći, da stvararsve iz temelja na novo.
Beogradska je opština od stare uprave ostavljena posvema desorganizovana; cijelo je sposobnije opštinsko činovništvo evakuisano, a odnesene su i sve knjige; cjelokupna se opštinska administracija morala iz osnova organizovati; za rad u novoj administraciji morali su se uzeti ljudi, koji u takve poslove nijesu upućeni, a opštinski je (varoški) odbor imao mnogo više dužnosti nego što je imao finansijskih i fizičkih snaga za izvršenje svih obaveza. Eto, uz ovakve teške prilike morale su započeti sa svojim radom austro-ugarske vlasti. Ove su ipak svoju zadaću potpuno izvršile.
O tom ćemo radu prema autentičnim podacima iznijeti kratak prikaz, koji, razumije se, ne može biti posvema savršen, pošto će se to moći da učini mnogo kasnije, te pošto su se mnogi poslovi morali izvršivati prema kratkim usmenim zapovijestima, pa je ostalo vrlo malo pismenih dokumenata, koji bi ilustrovali cijeli taj rad. Ali u glavnom može da se poda slika toga prvog rada, koji već dobiva historijsku pozadinu, jer pada pod konac g. 1915.

I.
Kad je započelo bombardovanje Beograda kao uvod u veliku balkansku ofenzivu središnjih vlasti, nastala je prema pričanju u Beogradu preostalo stanovništva prava panika. Nije se u općem metehu znalo — što no riječ — nit' ko pije nit' ko plaća. Stanovništvo je počelo da bježi i da se ponovno vraća, zbog toga, što je general Živković na topičerskom brdu zaustavljao mase bjeGUNACA riječima: „Ne bježite, Svabu ćemo još danas istjerati!“ Kad se ova samoobmana generala Živkovića nije ispunila i stanovništvo vidjelo, da središnje vlasti svom snagom idu za ostvarenjem svoga cilja, dalo se, ovaj put tjerano od svoje vlasti, ponovno u bijeg. Tako se i bivša opštinska uprava evakuisala zajedno sa svim ostalim srpskim vlastima u četvrtak 7. oktobra (po novom kalendaru) u 11 sati u noć. Sa sobom je odnijela svu gotovinu i sve knjige, kao i sva kola i svu

Prošla su tri dana toga moga štrajka ili te prve bitke u mom bračnom životu. Nit' sam jeo ni pio, iz ureda bježao sam kući, iz kuće u ured. Samo da me ko ne vidi: Bojao sam se svakog dolicaja sa ljudima. Držao sam, da za tu moju istoriju znađe svako dijete. U jednu riječ strašno je to bilo... Nijesam više mogao da izdržim i sjednem da napišem svojoj ženi pismo. Da je umolim za oprostjenje i dozvolu, da se... ne smijte se... da se opet vratim... Kad svrših pismo, bilo mi lakše... Uzmeh šešir i podjem, da to predam na poštu. Na izlazu me medjutim sretno služnik.
— Imam jedno pismo za Vas...
— Za mene?... Pogledam pismo, iz ljubim služnika, dadoh mu sav sitniš što ga imadoh i otrčah natrag u svoj samotni stan. Pismo to bilo od moje žene. Pisala mi, da će se ubiti, ako to tako dalje potraje i pozvala me na sastanak u obližnji park... Otišao sam onamo već dva sata ranije, a i ona je došla ranije...
— Mužicu!
— Ženice!
— Voliš li me?
— Volim...
Okladio bih se, da prolaznici onoga parka još nikada nijesu vidjeli tako zaljubljenoga para... Cavrlljali smo, ljubili se, smijali, plakali... No kako sve, što je na tom svijetu lijepa, brzo prolazi, tako je brzo prošao i ovaj sastanak...
— Smijem li, da Te sprovedem?
— Do u stan?
— Ovaj... zlato... do pred kuću...
Nije mi odgovorila, nasmijala se

stoku. Za stanovništvo, koje je preostalo u Beogradu, ostavila je bivša opštinska uprava kod odbornika Isidora Nikolića svega oko 10.000 u gotovom novcu, a u skladištima ovu količinu životnih namirnica:

450 džaka bijelog brašna; oko 160 džakova hljebnog brašna; oko 50.000 kilokrama sitne soli i oko 220 kilokrama pasulja. Kraj toga ostavljeno je oko 700 kubnih metara gorivog drva i oko 40 vagona uglja. To je bilo sve, a razumije se, da to ni iz daleka nije moglo dostajati.

U petak 8. oktobra beogradska je opština ostala bez vlasti. Bivši odbornici: Isidor Nikolić, Dimitrije Janković, Luka Pavičević, Tasa Milojević i Pavle Pavlović, koji nijesu napustili svoje odborničke dužnosti, nalazili su se toga dana u opštinskoj kući, davajući nužna obavještenja stanovništvu i očekujući predstavnike c. i k. austro-ugarske vojske, da im predađu opštinsku kuću i umole ih za blagonaklonost prema stanovništvu, koje je ostalo u Beogradu. U subotu 9. oktobra zaposjednut je Beograd od c. i k. austro-ugarskih i carskih njemačkih četa. Opštinska uprava medjutim toga dana još nije preuzeta, pošto su pred opštinsku kuću izašljano samo policijske izvidnice radi obavještenja, je li to u istinu opštinska kuća, i ko je sve od predstavnika opštine ostao u Beogradu.

U nedjelju 10. oktobra u 10 sati prije podne stigao je u opštinsku kuću od strane c. i k. treće armijske etapne komande šef političke grupe kapetan Eger pl. Eger sa još dvojicom c. i k. časnika i u ime spomenute komande preuzeo opštinsku upravu u svoje ruke.

Nakon šta su preostali gore navedeni odbornici izvjestili kapetana Egera o evakuisanju opštinske uprave iz Beograda i o nadjenim životnim namirnicama kao i novcu, koji je ostavljen na raspolaganje, naredio je novi šef političke grupe preostalim odbornicima, da mu predlože jedno tridesetak gradjana, koji bi mogli sačinjavati novi opštinski „varoški odbor“ pod upravom austro-ugarskih vojnih vlasti. Taj se odbor još istoga dana pod predsjedništvom direktora narodne banke Koste Popovića konstituisao. Poslije konstituisanja razrijehio je kapetan pl. Eger u ime vrhovnog zapovjedništva c. i k. austro-ugarske vojske sile dosadašnje časničke opštine grada Beograda njihove službe, a novom odboru dao mandat za ove dužnosti:

- a) da izvršuju sve naredbe vojnih vlasti i da ništa ne preduzimaju, što bi išlo na štetu ratne sile austro-ugarske monarhije i njenih saveznika;
- b) da se brinu za interese grada i građanstva; i
- c) da se brinu za pomoć siromašnog napuštenog stanovništva.

Kapetan pl. Eger od novog varošskog odbora za savjesno ispunjavanje tih dužnosti nije tražio, da polože zakletvu, već samo da dadu svoju časnu riječ.

Odbor, koji je konstituisan 10. oktobra, popunjen je narednih dana još mnogim drugim odbornicima, koji su na isti način uvedeni u svoju novu dužnost.

Kako smo u uvodu spomenuli beogradska je opština ostavljena potpuno desorganizovana. Nedostajale su sve osnove, pošto su odnesene knjige svijih odjeljenja. Novo je predsjedništvo moralo pristupiti svom radu na posve novoj osnovi. Morala se uesti posve nova administracija, u jednu riječ, cijela se opština morala iznova stvoriti. Za prvo vrijeme organizovana su ova odjeljenja:

samo. Pošli smo... Došavši pred kuću, nalazili smo uvijek novog gradiva za razgovor. Samo da se ne rastanemo... Znae, velika vam je to bolest, ta ljubav... O onom joj svom pismu nijesam još ništa spomenuo. Držao sam, da ću je nagovoriti, da ipak ode od matere. A čini mi se, da je i ona bila uvjerenja, da će me nagovoriti, da se ja opet uselim k svojoj punici...
Vrijeme tako poodmicalo... Trebalo je poći na počinak.
— Dakle?... upita me ona...
— Dakle?... upitam ja nju...
— Hoćemo li poći?...
— Kuda?
— Na počinak?...
— Inamo još vremena...
— Kasno je!
— Još malo... sasna malo...
To malo trajalo je medjutim i opet prokletu dugo. Pružili smo si doduše već oko stotinu puta ruke na rastanak, zaželili slatku i najsladju noć, ali smo još uvijek ponešto nalazili za razgovor. Najposlije otvorii ona kućnu kapiju.
— Laku noć!
— Laku noć... zlato moje!
Još jedan stisak ruke, još jedan cjelov... Izgledalo je da smo zbilja na rastanku, i ja već i ako neopisivo teška srca htjedoh poći. Zadržli me nien zvonki glasić...
— Tama je... Imaš li žižica?
— Neman dušo...
— Nemaš! Bože, kako ću onda doći do drugog sprata (moja je punica stanovala u drugom spratu)... Mene je tako strah...
— Ovaj... da Te ja sprovedem?... ali samo do vratiju...
— Dobro... Samo do vratiju... Došavši do vratiju, opetovala se

a) administrativno; b) ekonomat; c) blagajničko odjeljenje; d) trošarin- sko, tržišno i grobljansko odjeljenje; e) sirotinjsko odjeljenje; f) tehničko odje- ljenje, i g) sekretariat.

8. novembra stavljen je varoški od- bor pod upravu c. i k. zapovjedništva za grad Beograd i beogradski okrug (Bezirkskommando Belgrad-Stadt). Na- čelnik toga zapovjedništva major Fran- c došao je toga dana na sazvanu odborsku sjednicu u pravnici tajnika istoga zapovjedništva, građanskog povje- renika pl. Remy-a.

Na toj je sjednici izabran za novog predsjednika opštine građanin Stevan Leva j, pošto se dotadašnji predjed- nik Kosta Popović na tom zvanju za- hvalio. Ujedno je na toj sjednici izvr- šena nova podjela poslova, te su za sve poslove određeni naročiti refer- enti. Kraj već prije spomenutih orga- nizovanih odjeljenja uređena su još i ova: odjeljenje za sudstvo, zdra- vstvo, kontrolu životnih namirnica i pekara, te odjeljenje za čišćenje ulica. Svakom referentu pojedino odjela pri- dan je i izvjestan broj odbornika.

(Nastaviće se.)

Grad i okolica.

Dnevni kalendar.

Danas je srijeda, 25. april, po starom 12. april. Rimokatolici: Josip glavosjek; pravoslavni: Vasilije episkop. — Sunce se radja u 4:55, a zalazi u 7:02.

Beogradski orkeom: Predstava za gradjanstvo. Početak u 7 sati na večer.

Plovidbu između Zemuna i Beo- grada danas vrši c. i k. povlašeno dnev- sko paroplovno društvo. Polazak iz Beo- grada u Zemun od 7 sati prije podne do 8 sati na večer svakoga sata osim u 10 s. prije podne i 3 s. poslije podne. Polazak iz Zemuna za Beograd od 6:30 u jutro do 7:30 na večer svakoga sata osim u 10:30 prije podne i 3:30 poslije podne.

Kinematografi: Vojni kino (Koloseum): U 6 sati poslije podne pred- stava za vojilke, a u 8:30 na večer pred- stava za časnike. — C. i k. gradjanski kino (Paris): Predstava za gradjanstvo. Početak u 6 sati na večer.

Časnička i činovnička kasina otve- rona je do 12 sati u noći.

Posjet bolesnika u bolnicama: U bolnici „Brčko“: od 2—4 sata poslije podne. U bolnici „Brun“: od 9:30—12 sati prije podne i od 2—4 sata poslije podne.

Imendan Njezinog Velikanstva.

27. ov. maj, u 9 sati prije podne biće u crkvi u Konaku svečana služba Božja povodom imendana Njezinog Velikanstva carice i kraljice Zite. Ovoj službi Božjoj mogu prisustvovati članovi austro-ugar- ske i njemačke kolonije.

Da se javi radi prijema novčanih uput- nica.

Potrebno je da se javi radi prijema novčanih uputnica g. Dragutinu Godjevu, sa stanom u Makenzijevoj ul. br. 45:

- 1. Porodica Mihajla Petkovića, rezervnog kapetana iz Slanaca;
2. Porodica Radisava Radojevića, rezervnog potporučnika iz Ropočeva;
3. Porodica Mihajla Petrovića, rezervnog kapetana iz Slanaca;
4. Ruža Drag. Perovića iz Grocke i
5. Porodica Vladimira Sv. Protića, tipografa, sa stanom u Moskovskoj ulici.

Prilikom prijema novca potrebno je imati uza se redarstvenu legitimaciju.

U slučaju da se ne nalaze u Beogradu, potrebno je da pošalju svoju tačnu adresu, na koju bi im se mogao novac dostaviti.

scena pred kapijom. I opet se niješino mogli da rastanemo. Pa i nije to tako lako, kao što to možda Vi sebi zamišljate. Najposlije, šta da Vas dalje mu- čim. Mene je moja žena pobijedila. Iz- javila je tako turomnim glasom, da će je biti i u njevoj sobi strah... da ni- jesam mogao biti takav nečovjek i ne poći s njome...

— Ali da ne sazna punica...
— Ne će... Kad ona u jutru ode na trg, onda i Ti odi...

Pristao sam i svukavši cipele, od- vukao se na prstima kao kakav tat u svoj vlastiti bračni stan...

Spavao sam slatko, te ne znam kad bih se bio probudio, da me ne pro- budio nečije milovanje po mom obra- zu...

Otvorim oči i prenerazim se. Na mom krevetu sjedi moja punica i miluje me! Pocrvenio sam kao rak ili možda i pozelenio — to već tačno ne znam. Jedino što znam jeste to, da me je oblio silan znoj...

— Gdje je moja žena? upitam mu- cajući.

— U kuhinji je... Sprema Ti za- jutrak...

— A Ti? Šta Ti ovdje radiš?...
— Ja? — nasmije se slatko moja punica. — Ja sam došla da vidim svoga nevaljalca i da mu zaželim dobro jutro...

— I ništa više?
— Ne... osim možda to, da se opet pomirimo...

Šta sam mogao drugo da učinim, nego da prihvatim ovu ponudu? Nego, nije mi bilo zao. Moja je punica u bu- duće bila mnogo opreznija, a šta je glavno — svečano je opozvala svoju raniju izjavu, da sam ja šeprtlja. Pa i to nešto znači. Moj štrajk dakle ipak nije bio uzaludan!

Traže se.

Umoljavaju se niže imenovana lica, da se obrate Periši Stefanoviću, Knez Mi- hajlova 42 radi prijema poslatog im novca: Voja Pantić, službenik fabrike du- vana;

G-dja Vukosava Nikole Petrovića, monop. šefa knjigovod.;
Ljubomir Piročanac, ekonom fabri- ke duvana;
G-dja Aleksandra Petković, službe- nica fabrike duvana i
Stevan Petrović, knjig. monop. du- vana. 30429

Prodaju se bombone.

Počevši od danas prodaje se na Ve- likom Trgu oko 1600 kg. bombone potroša- čima na malo. Cijena za jedan kilogram iznosi 8—10 K. Prodaja se vrši u opštins- kom kiosku na čošku Velikog Trga.

Kaznjeni zbog pretjerivanja cijena.

Vancić Stojan, Kralja Aleksandra ul. 135; Lepšić Mitar, Kralja Aleksandra ul. 109; Kuzelj Jozefina, Trnska ul. 5 i Ga- jić Julka, Kralja Aleksandra ul. 132. Kaz- njeni su zbog pretjerivanja cijena na nov- čanu globu od po 30 K ili u slučaju neu- tjerivosti na zatvor od po 3 dana. Oni su prodavali kilogram luka po K 1.40 od- nosno po K 1.30 umjesto po određenoj ci- jeni od najviše K 1.20 za kilogram.

Darovi.

Za austrijsko društvo „Crvenog Krsta“ priložili su: Kotarsko zapovjedništvo Grocka K 55, 1/2 četa c. i k. IV/15, pučko-u- staškog batalijuna Kr. 13.08, Zandarmerij- sko postajno zapovjedništvo Grocka K 47.02, Žand. post. zapov. Umčari K 19.20, Žand. post. zap. Vrčim K 40.40, Opština Grocka K 18.20, Opština Brestovik K 69, Opština Kamendo K 70, Opština Umčari K 216.34, Opština Dražanj K 108, Opština Begalji K 208, Opština Mali Požarevac K 46.20, Opština Levaja K 37, Opština Sep- šin K 40, Opština Mala Ivanča K 124.90, Opština Zaokopača K 222, Opština Vrčim K 149.70, Opština Ripanj K 50, Opština Rudarci K 100.50, Ilija Ilić iz Grocke K 20, Sreten Stefanović iz Grocke K 20, Natalija Ilić iz Grocke K 10, Mica Stefa- nović iz Grocke K 5, ukupno K 1689.64. Opština Vodica darovala je K 130 da se podijele na ravne dijelove austrijskom i ugarskom društvu Crvenoga Krsta.

Izdavanje potrošačkih listova za brašno za mjesec maj.

Kotarevi opštine grada Beograda ot- počevši od 26. ovog mjeseca izdavanje po- trošačkih listova za brašno za mjesec maj. Izdavanje vršiće se po ulicama, to jest, svakoga dana samo izvjesne ulice moći će dobiti istoga dana potrošačke liste, dru- gog dana druge ulice i tako dalje.

I. KOTAR.

- 26. aprila, moćiće dobiti potroša- ke listove gradjanstvo samo iz ulica: Su- madiske, Svetog Save, Rudarske, Ohrid- ske, Krušedolske i Braničevske;
27. aprila iz ulica: Makenzijeve, Zo- rine, Avalske, Katanićeve i Malajničke;
28. aprila iz ulica: Mutapove, So- kolske, Mačvanske, Čubursko i Prištinske;
29. aprila iz ulica: Zlatiborske, Or- lovske i Laudanove;
30. aprila iz ulica: Vodovodne, Du- bljanske, Senjske, Krajinske i Bojanove;
1. maja iz ulica: Sumatovačke, Gra- hovske, Vardarske, Cvetne i Grčića Mil- lenka.

II. KOTAR.

- 27. aprila iz ulica: Zorine, Vrtlar- ske, Kočine, Avalumove i Mileševske;
28. aprila: Stiške, Spojne, Mutapo- ve i Kopaoničke;
29. aprila: Trnske, Hadži Prodan- ove, Hadži Djerine i Mlatišumine;
30. aprila: Makenzijeve, Poslaničke, Gimnazijske i Vodovodne.

III. KOTAR.

- 26. aprila iz ulica: Smiljanićeve, Da- ničićeve, Zorine i Dobrinjske;
27. aprila: Kralja Milutina, Beograd- ske, Proto Mateje i Devojačke;
28. aprila: Braće Nedića, Gimnazij- ske, Makenzijeve i Dvorske;
29. aprila: Kralja Milana, Poslanič- ke, Resavske i Mišarske;
30. aprila: Studeničke, Nemanjine, Miloša Velikog i Balkanske;
1. maja: Staro Crkvene i Kraljica Natalije.

IV. KOTAR.

- 26. aprila iz ulica: Topčiderske i Hajduk Veljkov Venac;
27. aprila: Miloša Velikog, Drin- ske i Moravske;
28. aprila: Birčaninove i Nema- njine;
29. aprila: Resavske, Kralja Milu- tina i Sumadiske;
30. aprila: Miloša Pocerca, Vojvo- de Milenka i Bolničke;
1. maja: Deligradske, Studeničke i Durmitorske.

V. KOTAR.

- 26. aprila iz ulica: (Lomine) Brego- vite, Kraljica Natalije, Balkanske, Pašji- jeve i Kameničke;
27. aprila: Staro Crkvene, Donje, Nemanjine i Prizrenske;
28. aprila: Kralja Milana, Kneza Mi- hajla, Brankove i Zeleni Venac;
29. aprila: Kosmajске, Carice Mi- lice, Jug Bogdanove i Pop Lukine;
30. aprila: Obilićev Venac, Topličin Venac, Kosančićev Venac, Knez Mihajlov Venac, Ivan Begove i Čubrine;

- 1. maja: Kraljevića Marka, Javor- ske, Lovčenske, Bogojavljske, Kneginje Ljubice, Jakšičeve i Vuka Karadžića;
2. maja: Delijske, Uskočke, Trgo- vačke, Kneza Lazara, Gračančke, Rajiče- ve, Saborne, Fruškogorske, Carinsko Pri- stanište i ostale.

VI. KOTAR.

- 26. aprila iz ulice: Strahinjića Bana, Jevremove i Jovanove;
27. aprila: Dušanove, Pozorišne, Do- sitijeve i Dobračine;
28. aprila: Kneginje Ljubice, Kapetan Mišine, Višnjićeve i Kneza Mihajla;
29. aprila: Saborne, Vatrogasne, Ju- govica i Veliki Trg;
30. aprila: Ružine, Riga, od Fere, Simine, Kosačine, Trojanske, Zmajeve, Zmaja od Nočaja i Kratke;
1. maja: Knez Mihajlov Venac, Či- ka Ljubine i Car Uroševe;
2. maja: Uskočke, Rajičeve, Obili- ćev Venac, Knežev Spomenik, Kolarčeve, Vuka Karadžića i Kneza Milete.

VII. KOTAR.

- 26. aprila iz ulica: Avramove, Izra- iljeve, Jevrejske, Mojsijeve i Solunske;
27. aprila: Banatske, Cara Uroša, Despota Djurdja i Princa Evgenija;
28. aprila: Cara Dušana, Dračke, Saborne i Sibirjanin Janka;
29. aprila: Kapetan Mišine, Kniča- ninove, Pančičeve i Skender Begove;
30. aprila: Bačvanske, Kneginje Lju- bice, Knez Mihajlov Venac i Visokog Ste- vana.

VIII. KOTAR.

- 26. aprila iz ulica: Botaničke, Cari- gradske, Knez Miletine i Budimske;
27. aprila: Vidinske, Drinčićeve, Gundulićev Venac i Hercega Stepana;
28. aprila: Vršačke, Senjanina Ive, Pozorišne i Dositiijeve;
29. aprila: Dobračine, Kneginje Lju- bice, Dušanove i Mletačke;
30. aprila: Radeničke, Miletičeve, Plat- narske i Pančevačke;

IX. KOTAR.

- 26. aprila iz ulica: Vidine, Močvar- ne, Bistričke, Vidinske i Takovske;
27. aprila: Uske, Djušine, Gornjo Palilulske, Slijivarske i Grobljanske;
28. aprila: Botaničke, Šajkaške, Knez Miletine i Kara Burma;

X. KOTAR.

- 26. aprila iz ulica: Bitoljske, Bugar- čičeve, Daničićeve i Gundulićeve;
27. aprila: Hilendarske, Janjićeve, Knez Miletine i Kolarčeve;
28. aprila: Kopitareve, Kosovske, Kralja Aleksandra i Makedonske;
29. aprila: Pivarske, Ružine i Si- mine;
30. aprila: Skopljanske, Teodosijeve, Terazije i Vidinske;
1. maja: Visoki Dečani, Vlakovićeve i Safarikove.

XI. KOTAR.

- 26. aprila iz ulice: Kralja Aleksan- dra;
27. aprila: Takovske, Jaseničke i Grobljanske;
28. aprila: Ratarske;
29. aprila: Bitoljske, Trkalište i Taš Majdan;
30. aprila: Vladetine i Starine No- vaka;
1. maja: Donje Palilule, Miročke i Male.

XII. KOTAR.

- 26. aprila iz ulica: Ratarske, Grob- ljanske, Kralja Aleksandra i Niške;
27. aprila: Slavjuške, Hadži Musta- fine, Slijepe, Čirila i Metodija i Rasinske;
28. aprila: Poljske, Cvjetne, Novo- školske i Djevdjeljske.

XIII. KOTAR.

- 26. aprila iz ulica: Trn, Novopazar- ske, Mileševske, Vojvode Dragomira, Voj- vode Protića i Žičke;
27. aprila: Prištinske, Vodovodne, Mokroluške, Čika Pavlove, Požarevačke, Sredačke, Užičke i Žičke Poljane;
28. aprila: Sindjelićeve, Hadži Ru- vimove, Pocerške i Gružanske;
29. aprila: Poštarske, Slobode, Polj- ske, Ivkovićeve, Svešteničke, Nove, Grčić Milenka i Vojislava Ilića;
30. aprila: Ratarske, Ivine, Čučuk Stanine, Stražnje, Krive, Kralja Aleksandra, Hajduk Veljkove i Kamenovića Vinograd.

XIV. KOTAR.

- 26. aprila iz ulica: Mačvanske, Gra- ničarske i Laudanove;
27. aprila: Dragačevske, Dubljan- ske i Podgoričke;
28. aprila: Sumatovačke, Čuburske i Braničevske;
29. aprila: Sumadiske, Reonske i Nebojšine;
30. aprila: Rudničke, Hadži Melen- tija i Fabrika Imalina;
1. maja: Gospodarski put, Valjevske i Svetog Prohara;
2. maja: Topčidersko i Banjičko Brdo.

XV. KOTAR.

- 26. aprila iz ulica: Majdanske, Vi- nogradske i Dečije;
27. aprila: Graničke i Brdske;
28. aprila: Baštenske, Senjačke i Velikog Miloša;
29. aprila: Prva, Druga i Treća ulica Djurdjevog Brda;
30. aprila: Četvrti, Peti i Šesta uli- ca Djurdjevog Brda;

- 1. maja: Sedma i Osmu ulica Djur- djevog Brda;
2. maja: Topčidersko Brdo, Topčider, Košutnjak i Banovo Brdo.

ČUKARICA.

- 26. aprila iz ulica: Čika Ljubine i Zadrugarske;
27. aprila: Uske i Sindjelićeve;
28. aprila: Knez Mihajlov Venac i Careve;
29. aprila: Trgovačke;
30. aprila: Hajduk Veljkove i Sa- borne;
1. maja: Vatrogasne i Majdanske.

Poruke uredništva.

G. „Sinišin otac“. — Ovdje. Vaša „Savremena razmišljanja“ suviše su teoretska, a da bi bila od interesa.

Gatanje o koncu rata 9. 1917.

(Razne brojne kabale. — Bankar pro- rok. — Proročanstvo jednog engleskog kalendara. — Bernsteinovo proroča- nstvo. — Svjetski mir).

Od svih kabala ova je zaista najin- teresantnija.

Pierre Mille, poznati francuski pi- sac, objelodanio je novembra 1916. ne- ku vrst kabale, kakovu je imaju samo izvjesne prorociće u Parisu. Evo u če- mu se sastoji:

Uzmete godište, u kome ste se rodi- li. Ispod toga broja napišete redom:

- 1. godinu kad ste se najsrećnijim osjećali;
2. koliko godina imate sada, kad pišete;
3. broj šta će te dobiti, kad odbi- jete godinu, u kojoj ste najsrećniji bili, od godine, u kojoj taj račun pravite;
4. broj godina što rat traje, kad to pišete.

I sad saberite sve te brojeve, pa razdijelite svotu sa 2. Broj šta ćete ta- ko dobiti, pokazaće vam, koje će se go- dine rat svršiti.

Pierre Mille veli:

„Možete taj račun pokušati samim sobom ili svojom ženom ili svojom dje- com ili svojim prijateljima, ili tramvaj- skim konduktorom ili — ako hoćete — i predsjednikom republike, samo ako vam ushitedne kazati, koje se je godine osjećao najsrećnijim. I uvijek ćete do- biti jedan isti broj 1917. Dakle rat će se svršiti godine 1917. To nam objavlju- je tajna sila brojeva.“

I tad Pierre Mille pravi pokus sa- mimi sobom, pa veli: „Ja sam se rodio godine 1864. Najsrećnija godina moga života bila je god. 1908. Meni je sad (to je bilo 1916.) 52 godine. Razlika medju mojom najsrećnijom godinom i tekućom godinom (1916.) iznosi 8. K tome do- dati broj 2, jer rat dvije godine traje (1916.), i dobijemo:

1864.	—
1908.	52
8	8
2	2
3834.	

Polovica od 3834 tačno je 1917... „Quod erat demonsstrandum!“

Londonški ratni i mirovni prorok tvrdo je do toga držao, da će se 17. juna 1916. svršiti rat. Začudo je usta- lome, kako su razni proroci i u dru- gim zemljama taj datum istacila kao konac rata. Londonški prorok došao je do toga datuma, nezavisno od drugih proroka, svojim samim kabalističnim umovanjem. A njegovo je nagadanje u 17. juna 1916. postalo pravim pravca- tim vjerovanjem, kad je vidio, da se on u tome slaže s jednim londonškim bankarom, čija su se proročanstva ot- prije na čudan način ispunila. Uostalo- me evo šta nam o tome priča taj lon- donski prorok u listu „Excelsior“:

„Jedan časnik, koji se nalazio u Londonu i koji je htio da podje na fron- tu, prije no će krenuti u vojsku, posje- tio je svoga bankara, s kojim su ga vezale prijateljske veze, da se s njim oprosti. To je bilo jeseni godine 1915. „Ne ćete dugo vremena boraviti izvan Engleske“, rekao mu je bankar, „već ćete se ubrzo opet vratiti u London i bićete lako ranien u jednu ruku“. I zbilja, malo sedmica poslije, taj je oficir ranjen u desnu ruku. On se vratio u London, gdje se liječio. Kad je ozdra- vio, opet je otišao bankaru na posjetu. Ovaj mu je u razgovoru rekao: „Osta- ćete dulle vremena na frontu i tad će te prilično teško biti ranien u desnu no- gu.“ Taj je časnik ostao na frontu ne- koliko vremena, dok ga nije ranio u desnu nogu jedan komad šrapnela. I tad se opet vratio u London na liječenje. Po treći je put otišao u bankara, pa je upi- tao toga bogatog proroka: „Pošto ste mi tako tačno prerekli moje rane, bi li ste mi mogli kazati, kad će se svršiti rat?“ Na to je bankar odgovorio: „Rat će se svršiti 17. juna 1916. Ali ja ne ću doživjeti mira, jer ću umrijeti od- mah poslije nove godine.“ I zbilja pro- rok-bankar umro je 2. januara 1916. Poslije njegove smrti u Londonu je vas svišet zborio o tome, da će rat trajati samo do 17. juna...“

Engleski narodni kalendar za go- dinu 1916. „Old Moores Almanach“ (Kalendar staroga Moorea), koji izlazi u Londonu, poriče po zvijezdama — dakle taman kao i stari astrolozi — šta će se decembra 1916. desiti sa svjet- skim ratom. Evo šta kaže: „Medju 7. i 10. mjesec će mirnije teći. Ali počinjući sa 13. danom rat će opet življi biti. Ratnih događaja biće ponajviše na 6. stupnju istočne duljine, pa izgleda da će englesko oružje konačno prevladati. Naprotiv će u Indiji buknuti nemir, koje će vlada pametnim ustupanjem moći ipak da stiša. Ali će tek „godina 1917. donijeti mir“ i tim putpunu nagradu Engleskoj za sve nje- zine borbe i žrtve.“

Od svih proroka, koji su proricali, koliko će dugo trajati svjetski rat, po svoj je prilici Max Bernstein najpravi- je pogodio. Evo šta veli:

Wie lange? fragt so manches Zagen. Wie lange dauert dieser Krieg? Der deutsche Mut soll Antwort sagen: Er dauert „bis zum Sieg.“

A poslije rata? Šta će biti poslije rata? Nostradamus zna već u XVI. vi- jeku da nam na to odgovora daje: Na- staeće biva trajno doba opšteg svjetskog mira i tihe kulture. On veli: Le règne humain d' angélique gégniture. Fera son règne paix union fenir; Captive guerre dans sa closure, Longtemps ta paix leur fera maintenir. Naški: „Svanuće doba čovječanst- va braženstvenog porijekla, doba mira i udruženja naroda; I tad će rat biti sapet u tamnici i za dugo će vremena mir podušiti rat.“ S. L.

Poslijednje brzojavne vijesti.

Izvjestaj bugarskog glav- nog stožera.

Sofija, 24. aprila.

Mačedonsko bojište.

Između Vardara i dojran- skog jezera trajala je cijeloga dana neprestano žestoka vatra poljskog top- ništva, koja je naročito južno od Doj- rana po neki put bila vrlo jaka. Prema večeri pošla su na napadaj neprija- teljska odjeljenja istočno od Matsu- kova, no bila su raspršena našom vatrom. Na ostalom frontu slaba top- nička djelatnost.

Rumunjsko bojište.

Našom je vatrom protjeran nepri- jateljski monitor, koji je iz rukava Sv. Gjurjga gadjao na naše položaje is- točno od Mahmudije.

Značajan govor saskog ministra.

(Naročiti brzojav „Beograd. Novina“.) Dresden, 24. aprila.

Saski je ministar za unutarnje po- slove grof Vitzthum Eckstätt- ski održao kod blagoslova draždjan- ske trgovačke komore govor, u kojem je izmedju ostaloga rekao, da nas je ovaj rat naučio, kako je čovjek u sta- nju da stvara i nešto nadčovječeg; ako ne izgubi vjeru u samoga sebe. Svi slojevi naroda treba da još samo krat- ko vrijeme izdrže. Ofezivna je moć neprijatelja na istoku slomljena i ako ćeš još neko vrijeme proći dok odnosi u Rusiji sazriju za sklapanje mira. Na zapadu Englezi i Francuzi doduše još bacaju neizmjerne snage protiv nje- mačke vojske, ali naše su čete na naj- boljem putu, da i te nalete skrše. Po- put sata tačno rade naše podmornice, te se već danas može proračunati vri- jeme, u kojem će Engleska biti primo- rana da sklopi mir. U ovim je nedjelja- ma budućnost Njemačke za vječna vre- mena predana u ruke njenim živim po- koljenjima. Ko u ovom času ostavi svo- ju dužnost, bilo na polju ili radionici, taj čini najveći zločin. No na to ne će niko pomišljati, jer svako zna, da se mi borimo za mir. Imademo puno raz- loga za radosno pouzdanje, da je na- došao najveći čas njemačke istorije.

Ruski haos.

(Naročiti brzojav „Beogradskih Novina“.) Stockholm, 24. aprila.

U Petrogradu su otkrivena dva taj- na saveza, čiji je cilj bio ponovno uspo- stavljanje staroga režima sa carem na čelu. S toga je veliki knez Nikolaj stavljen u Livadiji u poostreni zatvor. — Dosadašnji šef crnomorske flote imenovan je za vr- hovnog zapovjednika baltičke ratne mo- narice.

Kričan položaj u Grčkoj.

(Naročiti brzojav „Beogradskih Novina“.) Atena, 24. aprila.

Lambros je opozvao svoju ostav- ku i to zbog toga, što je progledao veni- zelističku namjeru, da se pomoću spora- zuma u isto vrijeme i s kopna i s mora pokoleba kralju vijenoj stanovništvu.

CIJENE OGLASIMA:

Osmisla jednog milimetarskog retka (42 mm široko staje . . . 10 helera
Pripisano: Petna jednog milimetar. retka (70 mm široko) staje . . . 40 helera
Bilješke: Petna jednog štamarskog retka (70 mm široko) staje . . . Kruna 4
Mali oglasnik: Jednostavna riječ 5 helera, sa masnim slovima 10 helera.

MALI OGLASI

Primaju se: Knez Mihajlova ul. 38.

CIJENE OGLASIMA:

Osmisla jednog milimetarskog retka (42 mm široko) staje . . . 10 helera
Pripisano: Petna jednog milimetar. retka (70 mm široko) staje . . . 40 helera
Bilješke: Petna jednog štamarskog retka (70 mm široko) staje . . . Kruna 4
Mali oglasnik: Jednostavna riječ 5 helera, sa masnim slovima 10 helera.

Kupovine i prodaje

Na prodaju namještalj za 3 sobe i predsofija, solidan i potpuno očuvan. Može se vidjeti svakoga dana od 10-12 prije podne i od 3-5 sati poslije podne. V-2 trgovska ulica br. 18. 30338-2

Pod povoljnim uslovima prodaje se jedan crni fiaker, dobro očuvan, sa filim federima. Uplatiti: K. u k. Mil. Bauabteilung, Miloš Veliki 27, vraća 17. 30414-a-2

Namještenja.

Zenska, za sav kućevn, ni posao, a da razume i kultura, može dobiti odmah mesto u mojoj porodici. Uplatiti Noćajka ulica br. 11, i. sprat. 30420-3

Stanovi.

Dužan za bakalnicu i više udobnijih stanova sa povoljnim uslovima izdaje se odmah u Djušinoj ulici 22 i Vidinska ul. 7. Obratiti se kod Julijusa Rahmitovića, Umetara u Vidinskoj ulici 15. 30431-4

Razno.

Štrikerka Kosančićev venac 8, II. sprat izradjuje čarape po umjerenoj cijeni. 30438-5

Sud c. i kr. zapovjedništva mosne brane i grada Beograda, građansko odeljenje. № 16223-1917.

Objava.

Sud c. i k. zapovjedništva mosne brane i grada Beograda objavljuje, da je 2. septembra 1916. godine u civilnoj bolnici beogradske umro Nikola Rašeta (stanujući u Staro-Crkvenoj ulici 24, rođen u Osijeku, Hrvatska) ne ostavivši iza sebe testamenta.

Pošto je ovome sudu nepoznato, da li i kojima osobama pripada nasljedno pravo na njegovu zaostavštinu, to se svi oni, koji misle, bilo s kog pravnog razloga štogod potraživati iz zaostavštine, pozivaju, da u roku od jedne godine, računajući od dana dolje označenoga, prijave kod ovoga suda svoje nasljedno pravo, i iskazavši to pravo, pridođu očitovanje nasljedno, jer će se u protivnom slučaju zaostavština, za koju je međutim kao ostavinski staratelj postavljen Dimitrije Najdanić iz Beograda (Staro-Crkvena ulica 37), rasprijeti sa onima, koji se očituju nasljednicima i iskažu svoj nasljedno pravni naslov, te im bude prisudjeno; ne nastupivši pak dio zaostavštine, kao i u slučaju da se nitko ne prijavi kao nasljednik, čitava zaostavština biće kao nenasiđena od države poverčena.

Ujedno se pozivaju svi oni, koji imaju kao vjerovnici staviti tražbinu na zaostavštinu, da u svrhu prijave i obrazloženja svojih potraživanja u smislu paragrafa 102. srpske naredbe o izvanparničnim poslovima na dan 15. maja 1917. godine u 9 sati prije podne dođu pred ovaj sud, ili da do toga roka predaju svoje pismene molbe, jer će se u protivnom slučaju uskratiti svako dalje pravo na zaostavštinu, ako bi se ista isplatom prijavljenim tražbina iscrpila, osim ako im pripada pravo zaloge.

Beograd, dne 13. aprila 1917.

Dr. Ervin Boros, v. r. sudac.

Za tačnost: Aleksandar Bartha, sudski oficial. 798

C. i k. Okružni Zapovjedništvo u Užicu.

C. i k. Okružni Gradjanski Sud u Užicu.

Exh. No 253/11-1916.

Oglas.

Sud c. i k. Okružnog Zapovjedništva u Užicu (Odeljenje za građanske stvari) po predmetu zaostavštine Milovana Jovanovića, iz Pogleda (opština Vrane), koji je umro bez testamenta 9. maja 1916. (po starom kalendaru), poziva ovim oglasom sva ona lica, koja imaju kakva potraživanja od ove mase, da ih prijave pismeno ili usmeno, sa dokazima, ovom sudu najdalje do 15. avgusta t. g., inače će se zaostavština predati zakonitim nasljednicima po izmirenju poverilaca, koji prijave svoja potraživanja, čime lako mogu izgubiti osnov za svoje potraživanje onih poverilaca, koji ne prijave svoja potraživanja, izuzimajući slučaj, da je njihovo potraživanje obezbeđeno založnim pravom.

Užice, 12. aprila 1917.

KORESPONDENCIJA.

JOVANU PREMIOVIĆU, Geneva. Za Aleksandra Paunkovića, I. telegrafsko odeljenje, pošta broj 999, Geneva. Molim Premiovića, da dostavi slijedeće moje bratu: Dragi i mili brate! Vijest, da je Leka umro, jako nas je potresla. U ime nas svijuz izjavi našo saučeske Raši i braci, a mene izvjesti, kog je dana i od čega je umro i gdje je sahranjen, da bi mu izdao poduše. Mi smo zdravo i dobro. Za nas ne brini, čuvaj sebe i pazi na zdravlje. Kaži Djoki, da je snaha Ruža i strina u Šapcu, su u zdravo, da ne oskudjevaju i da četo dobijam izvještaj od njega. Javi mi broj pošte Djokine. Neka se Djoka postara, da prija Sarda što prije dobija invalidu i penziju, jer je u rdjavom materijalnom stanju, tako isto i za snahu Magu. Ti primi platu Ljubičinu i odmah joj pošalji u Niš, na adresu Ljubici Petrovnoj Episkopska 67, Niš. Od nje nisam dobio ništa već mjesec dana. Pošalji I platu od oktobra 1915. godine za teču Mihajla Jelisavčića, Regimentsstrasse 21, Kruševac. Javi Sveti Simiću, da su Jela i Ljubinka dobro, da ne brine, nek se češće javlja. Sveti Nikoliću kaži, da je Dada dobro i kod Jele je. Zarku kaži, da je Pela u Belotiču. Čika Laza se javlja. Zdravi su. Zdravi su i žive familje: Stojanovića, Radovića, Stanojevića, Rakića, Stevo Mihajlovića, sem Miloša Re-

bavkića, Stankovića, Miloševića, Parezanovića, Vukajlovića, Vlajnića, Mitrovića. Rosa je Ratkova umrla. Selakovića, Bože Aleksića, Stanišića, Rakovića sem Timotija, Dašića, Nikole Višnjika, Dejanovića, Andrejevića, Sveta Pavlović, pisar suda, Radovića, por., Josipovića, Manojlovića, Momirovića, Riznića, Cvijanovića i Vasovića, javi svima, da ne brinu i neka se što češće javljaju. Javi Vladi Tilipoviću, da sam pisao njegovoj gospodji u Kuršumliju i tražio izvještaj od vištine Kuršumlijske, i čim dobijem izvještaj javiću mu. Tebe, Gjoku, Rašu, braću: Zarka i Zdravka ljubimo nebrojeno puta. Mama, Milka, Vlada, Milica, Paunko, Dragoš i ja tvoj brat Jakov Paunković, trgovac iz Uba. 30368-8

BOZI MIJUSKOVIĆU, Genf. Dragi Božo! Jovo Ukropina iz Šapca, poslao mi je novac koji je on primio od Pester Ungarische Komercijal Banke sa izvještajem, da si taj novac ti poslao za mene preko pomenute banke. Ja sam u ovim Novinama od 28. januara molio predsjednika Andru, da me na ime moje plate pomogne, jer sam teško bolestan, a u novčanoj oskudici, ali do danas ne dobih ništa. Molim te učini šta možeš, za što bržu pomoć. Tebe, kao i Dimića Hadžića mnogo pozdravlja tvoji Čika Sreta Mihajlović na Ubu, okrug Valjevo. 30369-8

JOVANU PREMIOVIĆU i ALEKSI POPOVIĆU, Geneva. Molim Vas, da ovaj oglas dostavite Sveti Vukajloviću, sudskom pisaru iz Valjeva, da me on ili Vi izvjestite o dole potpisatima: za mog brata Nenada Lukića, konjanika I. poziva iz sela Trlića; moga šuraka Radomira Stankovića, pionera drinske divizije II. poziva. Njima javite, da sam ja sa mojim zdravim i živim. Nadalje molim za izvještaj o ovima ostalima: za Nedeljka Kostića, iz sela Trlića, pošta 333; Velimira Savatića, iz sela Takova, pošta 216; njihove karte primljene su i u kući su im svi zdravi kao i moj zet Ljuba; Miloradu Zaruben iz sela Bataloga, karta primljena. Kod kuće su mu svi zdravi; Dušanu Jovanoviću, iz sela Trlića; Trifunov Jovanoviću, iz sela Trlića; Pavla Stajčića, iz sela Trlića; Savu P. Lukića iz Koznara; Simu Jovanovića, iz Kalinovca; Miloša Čiflovića, iz Novaka; Radu Radovića, Ub; Svetu Simiću, Milisava Vukajlovića, Mišu Rakovića, Jovana Milkan, Božidara Aleksića, Peru Mitrovića. Svi su sa Uba. Javite im, da su im u kući svi zdravi i da se jave. Pozdravlja ih Radisav Lukić, trgovac iz Uba. 30370-8

Arsenu Iliću, Geneva. Molim vas saopštiti ovaj oglas Aleksandru D. Ristiću u Niči: Na tvoj prvi oglas, odgovorih ti i ti se više nikako ne javi. Javila sam ti da je mama umrla, a na Mitrovdan izgubismo i našu dobru Anu. Tužna Stojka Rafajlović, Vrnjci, kuća broj 47. A 2427-8

JOVANU PREMIOVIĆU, Geneva. Za Branislava Petronijevića, profesora Beogradskeg univerziteta, London. Molim Vas, da dostavite mom bratu slijedeće: Kod kuće smo svi živi i zdravi i jako brinemo za tobom, što se nisi odavno javio. Mara je u Valjevu zdravo zajedno sa Brankom, kaži Djoki, da ne brine. Javlaj se češće. Primi pozdrav od brata Djure Petronijevića, trgovca iz Uba. 30367-8

ACA DINIĆ, Geneva. Molimo za izvještaj o našim muzevim: Milutinu Stefanoviću, prekobrojni 4 puk dunavske divizije iz sela Rušana; o Ljubomiru Ružiču, iz sela Rušana, 5 puk 3 četa II. poziv prvi bataljon, drinska divizija. Čuli smo, da su poginuli. Mi Vas molimo obavjestite nas, je li istina. Blagodarno Radojka Stefanović i Cveta Ružič, selo Rušan, srez Vračarski, okrug Beogradski. 30374-8

Jovanu Premioviću, Genf. Lijepo vas molim, da saznate i izvjestite me, da li je živ i gdje se nalazi moj muž Mihajlo Antić, narednik muzikant 4. konjičkog puka. Dostavite mu, da sam u oskudici i da mi pošalje što više novca. Ja sam sa djetetom zdravu kod majke ovdje. Pozdravite ga. Blagodarna Cveta Antić, Vrnjačka banja. A 2427-8

Jovanu Premioviću, Geneva. Molim izvjestite me za mog brata Božidara Tešića, vojnika iz sela Novake 3. četa, 2. bataljon, 5. puk, I. poziva drinske divizije. Jela Maksimović, opština rodoljvska, Ub. Do danas se nije javio, pa sam u brizi. A 2429-8

Jovanu Premioviću, Geneva za Milijana Nedeljkovića. Dragi Milijane i mili oče. Novac sam primila u pet puta. Hvala. Ljube vaše Danica i Andja Nedeljković, Mitrovica. A 2377-8

Jovanu Premioviću, Geneva. Molim da me izvjestite za mog muža. Do danas se nije javio. Moj je muž Vladimir Aleksić iz sela Kaleniće, vozar 2. odjeljenja provizant kolone 1. poziva drinske divizije. Blagodarna Danica Aleksić, opština radljevska, Ub. A 2429-8

Milutinu Kara-Matiću, Karl-Vogt 73, Zeneva, Suisse. Molim te, da javiš Radivoju, Mihailu, Radojku, Jovanu, Pavlu i mom Stojimiru Jocićima iz Drugovca, da su im porodice u Drugovcu i da su svi zdravi. Tvoja snaha Spasonija Jocić iz Drugovca, pošta Smederevo, Srbija. A 2430-8

Bošku Damijanoviću, Geneva. Molim vas dostavite ovaj oglas mojemu vjereniku Jovanu Spasiću, profesoru, Ausl-Anneezy, France: Zašto mi ti i Rade češće ne pišete? Jovanka sa dječom zdravu. Ljubomir Pavičević neka se javi Jeki i pošalje novaca. Dara Kandić moli te, da se izvjestiš za ove iz sjeničke okoline. Iz Krstca: Sava Milkić, 20. puk, iz Vape; Diko Terzić, 20. puk, Nikola Terzić, I. puk, iz Aljinovića; Tadija Trnčić, I. puk, iz Sušura; Gojko Gobeljčić i Rafallo Rakonjac iz Stupa. Za ovu posljednju dvojicu pitaj Djoku Damićovića. Familije svih, za koje si javio zdrave su i javi opet o kome doznaš. Mnogo te pozdravla tvoja vjerenica Danica Crvenčić, Slenca. A 2432-8

Jovanu Premioviću, Geneva. Da dostavi Jačinu Solajiću, Salih 1289, Russel Str. Detroit Mich U. S. America. Tvoj oglas pročitao sam, mli mi je kad si zdravo. Mi smo svi zdravo. Pošalji mi novčanu pomoć. Javi se opet. Tvoj otac Milovan K. Solajić, Ivanjica. A 2433-8

BELGRADER ORFEUM. BEGRADSKI ORFEUM. PRIJE BOULEVARD. DANAS U SRIJEDU 25. aprila 1917. PREDSTAVA ZA GRADJANE! u veče u 7 s Prva pojava

Osobito! Osobito! CH. H. DIECK sada najveća senzacija vožnje na biciklu. ALEKS, LENA SCHOLZ plesač. subreta. GUTTA-ROHNA sa svojim igračem. GEZOM VARADY SUGAR ELSA MARTIN SCHENK ??? FROSSO !!! predstava za civile srijeda četvrtak subota 7 u veče.

PECATOREZACKO-GRAVERSKA RADNJA LUDWIKA KANNA Izradjivače štamparske poslove isključivo za kancelarije i trgovačke kuće i to: posjetnice (Visit-Karte), pisma, koverta, zavoje za pakete, posmrtno objave, sve potrebe za trgovinu i bankarske kontore sa veoma solidnim cijenama. 30401

Knjigovežnica. Ovim javijam p. n. općinstvu, da sam otpočeo svoju radnju. Preporučam napose svoju radnju c. i kr. kancelarijama. Cijene za 20-30%, jeftinije. Izrada brza i najbolja. ALEKSANDAR HRISTOV, Dositijska ul. No 3.

Gradjevinare i ostala lica, kojima je kreć potreban, izvještavam, da sam preradio veću količinu kreča i da ga prodajem u Rakovici kod "Perona", a po pogodbi predajem ga i na određeno mjesto. Kreč šaljem i u unutrašnjost. Adresa na kuću. Beograd, aprila 1917. god. Tanasije H. Ristić trgovac kreča Krušedolska ulica br. 7. 30440

PEROCID najbolja zamjena plavom kamenu za njegu vinograda dobiva se na manje i na više kod Avrama S. Koena i K. BEGRAD, Saberna ul. 29. 30235

Koncesionirana i sudom protokolirana dugogodišnja na beogradskeg pljač SPEDITION-KOMMISSIONA RADNJA DRAGUTINA N. VULKEVIĆA Čika Ljubina ulica broj 11 do kafane "Majdan". Prima i vrši sve spedične poslove - prenos robe i ostalo kako željeznicom tako i ladjom. Vršni carinjenje robe kod zemunske carinarnice i prenos u Beograd. Vršni sve komisione poslove svake robe Prima pakovanje robe i selidbu prenos sa speditorskim kolima. Daje obavještenja po svima trgovačkim poslovima. 30376

Sa teškim bolom u duši izvještavamo srodnike, prijatelje i poznanike, da je naš mili sin, plemeniti suprug, nježni brat, naš dragi i dobri, nikad neprežaljani

† Aćim M. Aćimović ekonom preminuo februara mjeseca ove godine poslije kratkog bolovanja. Rudnička ulica 8. U Kragujevcu, aprila 1917. Ožalošćeni: mati Mileva, udova pok. Mihaila Aćimovića; supruga Milica; braća Dr. Miodrag Aćimović i Milan Aćimović. 30422

Mom milom, jedinom i nikad ne zaboravljenom bratu, šuraku i ujaku † Dragoljubu Iliću davaćemo jedno-godišnji pomen u subotu 28. ov. mjes. u 10 sati prije podne u crkvi Sv. Nikole na novom groblju. Ožalošćena i tugom dirnuta do groba: sestra Natalija Živković, zet Voja, sestrice Pera i sestričina Božana. 30423

Nenmtna smrt otrže nam našu jedinicu i našu poslednju nadu † Ljubicu Perišića u 21. god. mladjanog života, 23. marta o. g. poslije teškog i dugog bolovanja. Mnogo smo blagodarni našim ljubimima, prijateljima i cijelom građanstvu grada Valjeva, koji nam izjavljuje saučeske i ispratiše našu milu Ljubicu do njene večne kuće. U isto vrijeme izjavljujemo blagodarnost pjevačkom društvu, koje iz počasti sudjelovaje pri opelu i ispratiše je do večne kuće i time nam malo tugu ublažiše. 28. marta 1917. Ožalošćena familja Valjevo. A 2438

Naša dobra mati † LJUBICA udova pok. Nikole Jovanovića, trg. iz Valjeva preminula je 19. ov. mjes. u svojoj 65. god. posle dužeg bolovanja, a sahranjena je 20. ov. mjes. u valjevskom groblju. Izvještavajući o ovome rodbinu, prijatelje i poznanike, mi smo zahvalni valjevskim gradjanima i gradjanjkama, koji su u tako velikom broju ispratili našu dragu pokojnicu do njene večne kuće. 27. marta 1917. Valjevo. Ožalošćeni: kćeri: Mica, Gina, Caka, Cveta i Dara; zetovi: Jevrem B. Tomić, trgovac, Živko M. Romanović, profesor, Živorad R. Lazić, rentijer, Mihailo R. Jevtić, advokat, Aca B. Dinč, trgovac; sestra: Persa D. Miladinović; unuci i unuke: Ljubomir, Ljubica, Berislav, Milovan i Danika Tomić; Matija i Verica Romanović; Aleksandar, Nikola, Mihailo i Lazar Lazić; Ljubica i Milena Jevtić; Natalija Dinčić; sinovi, sinovice i ostala rodbina. A 2455

Našem milom i dobrom sinu, bratu i sestricu † Milutinu Jeremiću biv. čin. monop. davali smo 22. aprila godišnji parastos u čačanskoj Voznesenskoj crkvi u 10 čas. prije podne. Izvještavamo naše srodnike i prijatelje. Ožalošćeni: mati: Aleksija; sestra: Draga; brat: Dragutin i tetka Ruža. 30425

Naš dobri † MILAN J. RISTIĆ sudski pukovnik preminuo je 15. februara ove godine. Ovu našu preglemu žalost javljamo srodnicima i prijateljima. Ožalošćeni: Mati: Sofija, udova Jovana Ristića, biv. kraljevskog namjesnika; supruga: Olga; djeca: Jovana i Jovanka; brat: Mihailo; snaha: Mara; sinovac Marko i ostala rodbina. P. 800

Sa tužnim srcem javljamo srodnicima i prijateljima, da je naš dobri sin i brat † Vladimir ispuatio svoju dušu u cvetu mladosti u 22. godini, 3. februara 1917. godine. Čačak, 24. aprila 1917. 30411 Ožalošćeni: roditelji: Draga i Naum Trifunović, trg. iz Čačka, braća: Bogomir i Steva, sestra: Sofija i ostala rodbina.